

РЕШЕНИЕ

№ 5270

гр. София, 25.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 02.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4681** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба на Г. Д. Г., от [населено място], чрез процесуален представител, срещу Решение № 1040-21-410/09.04.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-3-21-00886624/01.03.2021г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за прихващане на вземането на жалбоподателката с изискуемо вземане на ДОО.

С жалбата се оспорват горепосоченото разпореждане и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ С.-град като неправилни, необосновани, незаконосъобразни и мотивирани. Възражава се, че в нарушение на административно-производствените правила в решението липсват мотиви относно аргументите срещу разпореждането, изложени в жалбата пред административния орган, и причините /правното основание/ същите да бъдат отхвърлени от него. Поддържа се, че е нарушена разпоредбата на чл. 114, ал. 5 от КСО с доводи, че жалбоподателката Г. в момента е в отпуск по майчинство и се ползва от закрилата на чл. 47, ал. 2 от КРБ, като в същото време получава обезщетение по чл. 52а от КСО за отглеждане на дете до 2-годишна възраст. Твърди се, че с постановяване на оспореното разпореждане е извършено прихващане на сума под минималната работна заплата за страната в нарушение на разпоредби, гласувани със закона за извънредното положение в ситуация на пандемия /Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020г. и за преодоляване

на последиците/. Позовава се на § 15 от ДВ бр. 34 от 09.04.2020г. от Закона за изменение на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците, относно забраната органът да удържа суми под М. за страната. На следващо място, счита, че нормата на чл. 114, ал. 5 от КСО, на която се позовава административният орган, не съдържа възможност за прихващане на суми, а освен това не е съобразена секвестрируемостта по ГПК. Поддържа становище, че процесното разпореждане за прихващане е незаконосъобразно, тъй като е издадено, преди да е влязло в сила предходното такова, с което е постановено възстановяване на неоснователно получени суми от ДОО, и следователно не е отменено с влязъл в сила акт разпореждането, въз основа на което е изплатено на Г. обезщетението за майчинство.

С жалбата се иска отмяна на Решение № 1040-21-410/09.04.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-3-21-00886624/01.03.2021г. за прихващане на вземането за обезщетение по чл. 50 от КСО /за бременност и раждане/ на жалбоподателката. Претендира се адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 2 от Закон за адвокатурата.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от процесуален представител – адвокат, който поддържа жалбата.

Ответникът се представлява по делото от юрисконсулт. Оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че не са нарушени с оспорвания акт конституционни права на жалбоподателката. Претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, е разпоредено Г. Г. да възстанови добросъвестно получени суми за парично обезщетение в размер на 5477,76 лв. Изложените в акта мотиви са, че след осъществен последващ контрол от контролен орган при ТП на НОИ С.-град на осигурителя [фирма] са констатирани обстоятелства, в резултат на които е направен извод, че дружеството не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от м. януари 2017г. до момента на издаване на разпореждането. В тази връзка е обоснован извод, че лицата, за които са подавани данни за сключени трудови договори /в т.ч. и жалбоподателката Г./, нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки на чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Указано е на лицето, че на основание чл. 117а от КСО обжалването на разпореждането не спира изпълнението.

Това разпореждане е обжалвано по административен ред, като е постановено Решение № 1040-21-73/23.07.2020г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което същото е потвърдено. От своя страна решението е оспорено по съдебен ред, във връзка с което е образувано адм. дело № 8134/2020г. по описа на Административен съд София-град, по което е постановено Решение № 3333 от 21.05.2021г., с което е отхвърлена жалбата. След служебна справка в деловодната система на съда

настоящият съдебен състав констатира, че срещу съдебното решение е подадена касационна жалба, т.е. Решение № 1040-21-73/23.07.2020г., с което се отхвърля жалбата срещу Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г., не е влязло в сила, както твърди жалбоподателят.

С Разпореждане РП-3-21-00886624/01.03.2021г., издадено от и.д. по заместване ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, е постановено да се извърши прихващане на изискуемо вземане на Г. Г. от ДОО за м.02.2021г., представляващо обезщетение за бременност и раждане в размер на 650,00 лв., с изискуемо вземане към ДОО за възстановяване на неоснователно получени парични суми в размер на 642,22 лв., от които 422,20 лв. главница и 220,22 лв. лихви, представляващи платено парично обезщетение за бременност и раждане. Останалата част от общия размер от 5477,76 лв. на неоснователно получените суми, по които е постановено възстановяване, представляващи сумата от 5055,56 лв. /главница/, са погасени към 01.03.2021г., съгласно мотивите на Разпореждане РП-3-21-00886624 /01.03.2021г.

Последният административен акт е обжалван по административен ред на основание чл. 117 от КСО пред ръководителя на ТП на НОИ, в резултат от което е постановено оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-410/09.04.2021г., издадено от и.д. по заместване на директор на ТП на НОИ С.-град.

Решението е връчено на 15.04.2021г. съгласно представеното по делото фотокопие на известие за доставяне. Жалбата срещу него е подадена директно пред съда на 27.04.2021г.

При горната фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна: Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 КСО, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

С оглед на това съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Видно от подписа на органа в акта същият изпълнява длъжността на директор на ТП на НОИ С.-град по заместване на титуляра, за което са представени писмени доказателства – Заповед № 1016-40-1027/30.07.2019г. на подуправител на НОИ за определяне на заместващ директора на ТП на НОИ С.-град в случаите на отсъствие, както и Болничен лист № Е. от 14.04.2021г., издаден на Т. В., на длъжност директор на ТП на НОИ С.-град.

Спазена е законоустановената писмена форма по чл. 59 АПК, като са изложени подробни фактически и правни основания за постановяване на процесния акт с посоченото съдържание, не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които са оказали влияние на съдържанието му.

Процесното разпореждане, което е потвърдено с горепосоченото решение, също е издадено от компетентен орган съгласно чл. 114, ал. 5, изр. второ от КСО при условията на заместване съгласно Заповед № 1015-21-228/23.06.2017г. на директора

на ТП на НОИ С.-град /т. III/. Същото е издадено в предписаната от закона форма, като съдържа всички задължителни реквизити, включително фактически и правни основания за издаването му. Не се установяват съществени процесуални нарушения в административното производство, които са от значение за съдържанието на постановения акт.

Във връзка с твърденията в жалбата относно субсидиарно приложение на АПК в настоящия случай и по-конкретно на разпоредбите на чл. 34 и чл. 36 АПК, както и чл. 24 и 26, жалбоподателят цитира законовите текстове, но не заявява същите да са нарушени и по какъв начин. С оглед на представените писмени доказателства настоящият съдебен състав намира, че липсват основания за такъв извод. Жалбоподателят е уведомен за административното производство с връчване на Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено Г. Г. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение в размер на 5477,76 лв., като освен това е указано, че на основание чл. 117а от КСО обжалването на разпореждането не спира изпълнението и има 14-дневен срок за доброволно изпълнение, след което сумите подлежат на прихващане. Правата на лицето са гарантирани с правото на жалба срещу акта, което Г. е упражнила, както беше описано по-горе в настоящите мотиви.

Правилно е приложен и материалният закон, предвид следното:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-410/09.04.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане РП-3-21-00886624/01.03.2021г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО. Решение № 1040-21-73/23.07.2020г. на директора на ТП на НОИ С.-град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г. са предмет на отделно производство, по което към момента не е постановен краен съдебен акт. С оглед на това, не следва да бъдат обсъждани доводите в жалбата касателно законосъобразността на разпореждането, с което е постановено възстановяване на получени от жалбоподателката суми от ДОО.

Не се спори по фактическите основания за издаване на процесния акт, а единствено по тълкуването и прилагането на материалния закон.

Съгласно чл. 114, ал. 2 КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: по т. 2 - когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Конкретният случай, поставен за разглеждане пред съда, попада именно под тази хипотеза, тъй като след изплащане на сумите за парично обезщетение на жалбоподателката за процесния период е извършена проверка от служители на ТП на НОИ С.-град по отношение на осигурителя й [фирма], в резултат от която е констатирано, че Г. не е извършвала трудова дейност и следователно не отговаря на критериите за осигурено лице по чл. 10, ал. 1 КСО.

Уредбата на способите за принудително изпълнение на подлежащите на възстановяване суми се намира в чл. 114, ал. 5 КСО, който предвижда, че дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4 /тоест в 14-дневния срок, посочен и в Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г./, „подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс

или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението“.

Видно от цитираната нормативна уредба прихващането на изискуеми вземания на ДОО по разпореждания за възстановяване на неоснователно получени суми с вземания на гражданите от ДОО представлява специален способ за принудително изпълнение. Това е видно от тълкуването на нормата, която въвежда като абсолютна предпоставка да бъде извършено прихващане неизпълнението на задължението в предписания 14-дневен срок за доброволно изпълнение. Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че в случая не може да бъде извършено прихващане, тъй като разпореждането, с което е постановено възстановяване на сумите по неоснователно платените парични обезщетения не е влязло в сила. Последното не е предпоставка за пристъпване към изпълнение, тъй като по силата на чл. 117а, вр. с чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ от КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. Спиране на предварителното изпълнение може да бъде постановено при условията на ал. 2 от с.з. по молба на лицето и след представяне на обезпечение в размер на главницата и лихвите. Аналогична норма е въведена и по отношение на съдебното обжалване на решенията на директора на ТП на НОИ в чл. 118а от КСО по отношение на разпореждания за актове за начет, какъвто не е настоящият случай. В представените пред съда писмени доказателства /включително жалба вх. № И1012-21-307/25.06.2020г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-00751110/15.05.2020г., Решение № 1040-21-73/23.07.2020г. на директора на ТП на НОИ, и жалба вх. № 1012-21-517/30.03.2021г. срещу Разпореждане № РП-3-21-00886624/01.03.2021г./ няма данни да е заявено искане за спиране на допуснатото със закон предварително изпълнение. Поради това се явяват неоснователни възраженията на жалбоподателя, че за законосъобразността на оспорваното в настоящото производство разпореждане за прихващане следва да е влязло в сила разпореждането, с което се постановява възстановяване на неоснователно получените суми.

Нормата на чл. 114а, ал. 1 КСО ограничава възможността за принудително изпълнение по ГПК и ДОПК върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по КСО. От обхвата на тези ограничения обаче изрично са изключени задълженията към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5, тоест за тези задължения се допускат удържки върху парични обезщетения и изпълнение чрез прихващане. Неоснователни са възраженията, че в случая субсидиарно следва да се прилагат разпоредбите на ДОПК и ГПК, тъй като в случая уредбата на изпълнението чрез прихващането с вземания към ДОО е специална и има предимство пред общата такава по ДОПК и ГПК. На следващо място, неприложим е чл. 213, ал. 2, т. 1 от ДОПК, тъй като в случая той касае принудителното изпълнение на публични вземания, установени по ДОПК, а уредбата по КСО на задълженията по разпореждания за възстановяване на неоснователно получени суми е специална по отношение на него. От друга страна, цитираната в жалбата норма на чл. 110, ал. 5 КСО касае изпълнение върху актове за

начет, каквито не са процесните.

Не е нарушен Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците. В същия липсват разпоредби, относими към конкретния случай, включително цитирания в жалбата § 15 от ДВ бр. 34 от 09.04.2020г. по изложените по-горе мотиви относно изпълнителното производство по ДОПК.

Относно доводите за нарушения на Конституцията на Република България съдът намира следното:

Жалбоподателят обосновава твърденията си с разпоредбите на чл. 47, ал. 2 и чл. 51, ал. 1 от КРБ. Съгласно първата „жената майка се ползва от особената закрила на държавата, която ѝ осигурява платен отпуск преди и след раждане, безплатна акушерска помощ, облекчаване на труда и други социални помощи“. Втората разпоредба постановява, че „гражданите имат право на обществено осигуряване и социално подпомагане“. Посочените норми и конституционните норми въобще са общо формулирани и въвеждат принципи и общи положения, от които следва да се ръководи законодателният орган при приемане на закони и кодекси, където тези принципи намират конкретна уредба относно правопораждащите ги факти и условията за упражняването им. Въведеното с Конституцията право на социално осигуряване, както и правото на жената майка на платен отпуск и други права, в частност правото на парично обезщетение за времето, през което е в отпуск за бременност и раждане/отглеждане на дете до 2-годишна възраст, не е безусловно. Условията за неговото възникване, упражняване и конкретен размер са уредени в КСО. В случай, че не са изпълнени тези условия, не може да бъде признато това право на лицето само въз основа на конституционната разпоредба.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспорваният индивидуален административен акт е законосъобразен като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредбите, както и в съответствие с целта на закона.

При този изход на делото и при съобразяване на неговата фактическа и правна сложност, следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати в полза на ответника сумата от 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна, поради което на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. Г., от [населено място], срещу Решение № 1040-21-410/09.04.2021г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РП-3-21-00886624/01.03.2021г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Г. Д. Г. да плати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението е окончателно на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: